

bevistning, at jeg slet ikke indseer rettere, end at dens Udfigter, saa vanskelige de end kunne være, ingenlunde ere til at mistvivle over; og jeg kunde vel, dersom jeg vilde paaapege de Vanskeligheder, der herved kunne komme i Betragtning, ogsaa med god Grund imod det nu forelagte Udkast antyde, at det vel kunde være, at man paa et andet Sted vilde have lignende Betænkkeligheder som tidligere, baade ved Sagen i Almindelighed og ved at fremme den stykkevis, efterat den — jeg maa gjentage det — har fundet Plads og vil kunne faae Leilighed til at finde sin Afgjørelse i den allerede tidligere fremlagte Sag.

Bardenfleth: Der er en Omstændighed, jeg skulde tillade mig at henlede den ærede Forsamlings Opmærksomhed paa, forinden dette Punkt afgjøres. Det er nemlig, at der i det Lovudkast om Fæstes Overgang til Selvæiendom, som allerede er overdraget til et Udvalg, indeholdes en Række af Bestemmelser, som slet ikke kunne behandles særskilt, naar man veed, at der til samme Tid er under et andet Udvalgs Behandling et Lovudkast, som angaaer netop de samme Forhold. Det vilde efter min Formening vanskeliggjøre Arbejdet for det med Hensyn til det fornævnte Lovudkast nedsatte Udvalg, dersom man vidste, at der samtidigt forhandlede i et andet Udvalg et Lovforslag, som vilde faae den allermeest indgribende Indflydelse paa de nysnævnte Bestemmelser. Jeg gaaer altsaa ud fra, at, dersom den her foreliggende Lov skal overdrages til Behandling af et Udvalg, maa det vistnok upaatvivleligt anses for rigtigst, at det overgaaer til det allerede engang nedsatte Udvalg, og, dersom det er Tilfældet, kan jeg ikke andet end med den ærede Formand ansee det for ganske i sin Orden, at Sagen nu gaaer til første Behandling, for at den kan bringes paa samme Stadium som den anden. Det vil da, dersom det overdrages til det nedsatte Udvalg at behandle ogsaa denne Sag, være overladt til Udvalgets eget Skjøn — saavidt jeg formaaer at indse —, om ikke det her foreliggende Lovudkast i Forbindelse med de Paragrapher, som angaae samme Sag i det andet Lovudkast, kunne egne sig til en særskilt og hurtigere Behandling end hele den vidtløftige Sag, som

foreligger Udvalget til Drøftelse. Jeg skal derfor tillade mig at tilraade, at Sagen gaaer umiddelbart til første Behandling.

Solberg: Jeg hører til dem, som ønske, at begge Sager skulle fremmes, og jeg ønsker ogsaa, at den Sag, som er overgivet til den ærede Comitee, maa blive fremmet saa hurtigt som muligt; men jeg er af den Formening, at, hvis denne Sag ogsaa skal overgives til dette Udvalg, vil det standse Forhandlingerne, og jeg kan ingenlunde gaae ind paa eller troe, at det er rigtigst at slaae begge Lovudkastene sammen, saaledes som det synes, at den sidste ærede Taler har hentydet til, da Principerne, som gjøres gjældende i begge Lovforslagene, ere aldeles forfjellige.

Bardenfleth: Den ærede sidste Taler gik ud fra, at de, der havde den Anskuelse som jeg, snarere vare tilbøjelige til at begrave det foreliggende Lovforslag, eller ikke ønskede det saa hurtigt fremmet som muligt. Jeg skal tillade mig i denne Anledning at bemærke, at jeg, saa stærkt som Noget, ønsker, at den her foreliggende Sag skal fremmes, men tillige paa en saa hensigtsmæssig Maade som muligt.

J. C. Larsen: Jeg troer rigtignok ikke, at det vilde være en hensigtsmæssig Maade til at opnaae det Ønske, som jeg ikke tvivler om, at den ærede Landstingsmand, der nu satte sig, nærer, at anvende den Fremgangsmaade, som han tilraadede, da der er en væsentlig Forskiel imellem disse to Love. Det her foreliggende Forslag angaaer en aldeles frivillig Afhændelse; de Bestemmelser derimod, der om den samme Gjenstand ere optagne i den almindelige Fæstelov, ere, om de end omhandle frivillig Afhændelse, i deres hele Sammenhæng med Lovens øvrige Indhold beregnede paa, at Afhændelsen i alt Fald kan fordres af Fæstebønderne. Der er altsaa en meget væsentlig Forskiel imellem disse tvende Love, og der kan Intet være imod, at man først fik en Lov i stand som den foreliggende, der tillod frivillig Afhændelse fra vedkommende Lehnbesidderes Side, og at man derefter, om det kunde opnaaes, senere fik en Lov, der gav Bonden Ret til at fordre en saadan Afhændelse. Disse Love vilde være meget forfjellige, men der vil